

ת"פ 12816/04/16 - מדינת ישראל נגד עבד אלמועטי אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12816-04-16 מדינת ישראל נ' אבו סנינה (עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

על ידי ב"כ עו"ד אביעד דוויק
נגד

הנאשם

עבד אלמועטי אבו סנינה (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא תושב קבע במדינת ישראל. החל מתאריך 1.7.15 שהה הנאשם בכלא קציעות ביחד עם איהאב שיך צובח (להלן: "**צובח**"), וזאת עד לשחרורו של צובח בתאריך 10.9.15. במהלך שהותם המשותפת בכלא קציעות, סיפר צובח לנאשם כי הוא מתכנן לבצע פיגוע ושאל את הנאשם אם הוא מעוניין להצטרף אליו בביצוע הפיגוע. הנאשם הסכים.

בתאריך 14.1.16 שוחרר הנאשם מהכלא. כעבור מספר שבועות, במהלך חודש פברואר 2016, נפגשו הנאשם וצובח בבית קפה ברמאללה. במהלך פגישה זו אמר צובח לנאשם כי הוא מתכנן לבצע פיגוע ירי נגד כוחות ביטחון בסמוך לקניון מלחה בירושלים, באחד מימי חמישי אחר הצהריים, וזאת לאחר שצובח סבר כי באותו הזמן נמצאים במקום מספר רב של חיילים היוצאים לחופשת סוף השבוע. צובח אמר לנאשם כי יש ברשותו נשקים ותחמושת וכן כי הוא מתכוון ללבוש מדי חייל בזמן הפיגוע, וזאת על מנת שיוכל להיטמע בתוך החיילים וכך לגרום לפגיעות רבות יותר. צובח ביקש מהנאשם לצלם באחד מימי חמישי אחר הצהריים באזור קניון מלחה, צילומים לצורך תכנון הפיגוע. הנאשם הסכים לצלם כאמור לצורך ביצוע הפיגוע, אך נעצר על ידי משטרת ישראל בטרם הספיק לצלם את הצילומים בפועל. במעשיו המתוארים לעיל קשר הנאשם קשר עם אדם לעשות פשע.

3. במסגרת הסדר הטיעון, לא הייתה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש, אולם ב"כ המאשימה מסרו כי יעתרו לעונש של מאסר בפועל למשך שנתיים. ב"כ הנאשם ביקש לשלוח את הנאשם לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו וב"כ המאשימה לא התנגדו לכך.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 23, רווק, סיים שבע שנות לימוד כאשר לאחרים בשל קשיים בלימודיו ואי ידיעת קרוא וכתוב, הוא החליט לסיים את לימודיו והחל לעבוד בעבודות שונות. הוא מסר לקצין המבחן כי הוא עבד במאפייה בירושלים במשך כשמונה שנים ובהמשך השתלב בעבודה עם בני משפחתו בתחום האלומיניום.

5. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ושבעה ילדים בטווח גילאים 12-30 כאשר הנאשם הוא החמישי בסדר הלידה. הנאשם תיאר כי בילדותו התגורר עם משפחתו במחנה הפליטים "קלנדיה". לדבריו נחשף לאירועי אלימות רבים אשר התרחשו סמוך למקום מגוריו, כן מסר כי במשפחתו אביו ואחיו נהגו כלפיו באלימות ככלי חינוכי. בהמשך, עברה משפחתו להתגורר בכפר עקב. עוד מסר הנאשם כי אביו כבן 55 עובד בתחום האלומיניום ומתמודד עם מחלת סכרת, אמו בת 48 ועקרת בית, וכי כל בני משפחתו מנהלים אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים.

6. הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים ובאלכוהול, אולם מסר כי בגיל 22 נהג להשתמש בסמים קנבואידים בתדירות של אחת לשבוע, לתקופה של כחמישה חודשים, והוא חדל משימוש בהם באופן עצמאי.

7. אשר לביצוע העבירה, הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה למעשיו, הנאשם מסר כי הוא נענה בחיוב לבקשתו של צובח, מחשש שמא זה יפגע בו. לדבריו, לא היה בכוונתו לבצע את שנתבקש. כמו כן מסר כי לא שיתף איש על תוכן השיחה ועל הכוונה של צובח לבצע פיגוע.

8. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, מסר קצין המבחן כי התרשם מנאשם בעל יכולת וורבלית וקוגניטיבית נמוכה, אשר גדל במשפחה שהתקשתה לספק לו תחושת שייכות וביטחון. עוד התרשם קצין המבחן כי הנאשם מגיל צעיר נחשף לחברה שולית, אשר סיפקה לו תחושת שייכות וערך עצמי. עוד התרשם כי הנאשם נוטה לפתיחות, נגרות והוא מושפע מסביבתו. כן התרשם כי לנאשם עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבי קונפליקט, כי הנאשם פועל מתוך דחף רגעי ומתוך השפעת הסביבה, ללא בחינה של השלכות התנהגותו. כן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית, מרוכז בעצמו ובצרכיו ועל כן אינו פנוי לערוך התבוננות פנימית מעמיקה ביחס לחלקים המכשילים באישיותו או בהתנהגותו. כן התרשם כי הענישה קודמת, ההליך המשפטי והמחירים האישיים ששילם הנאשם לא מהווים גורם מרתיע עבורו, כפי שבא לידי ביטוי בביצוע העבירה הנדונה, שנעברה זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, ובעת היותו נתון תחת עונשי מאסר מותנים, כך שכל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות בעתיד.

9. קצין המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, וזאת בשל גילו, התייחסותו לעבירה, מאפייני אישיותו, עמדותיו ותפיסותיו, וכן בשל העובדה כי ענישה קודמת לא סייעה להרתיעו, ולכן המליץ קצין המבחן על ענישה מוחשית, של מאסר בפועל, לצד קנס ומאסר משמעותי מותנה אשר תהווה עבור

הנאשם עונש ברור, מרתיע ומציב גבולות.

טיעונים לעונש

10. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה לפיה הנאשם לקח חלק בתכנון פיגוע, עוד בזמן שהיה בבית המאסר. כך שלא מדובר בקשירת קשר שנגדע בתחילתו, אלא בקשירת קשר שהחלה עוד ששה במאסר בכלא והמשיכה לאחר מכן, כאשר פוטנציאל הנזק הוא פיגוע קטלני. זאת ועוד, קשירת הקשר נעשתה בתקופה בה המצב הביטחוני היה קשה. ב"כ המאשימה הדגיש כי הערך המוגן הוא ביטחון אדם ושלמות גופו. ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לשלוש שנות מאסר. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

11. אשר לעונש המתאים, טען ב"כ המאשימה כי אמנם מדובר בנאשם אשר הודה ונטל אחריות למעשיו. אולם מנגד, עברו הפלילי הקודם כולל הרשעות בעבירות הרלוונטיות לענייננו, הוא ביצע את העבירה תוך כדי ריצוי עונשו בעבירות אחרות והמשיכה לאחר שחרורו ממאסר, כן תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה למשך שלושה חודשים. זאת ועוד, מהתסקיר עולה כי יש להשית על הנאשם ענישה מוחשית בשל גורמי הסיכון להישנות עבירות. על כן, ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם עונש של שנתיים מאסר בפועל, הפעלת התנאי במצטבר, מאסר מותנה וקנס.

12. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירה, בפסיקה אותה הגישו ב"כ המאשימה חמורים יותר מהנדון בענייננו. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ הנאשם הדגיש, כי חלקו של הנאשם לעומת האחר הוא מזערי, ומעשיו לא יצאו לפועל, לא בשל מעצרו, אלא כתוצאה מכך שהנאשם הפסיקם. לנאשם מיוחסת עבירה אחת ועל כן מתחם העונש ההולם בנסיבות אלו הוא בין מספר חודשי מאסר לעשרה חודשי מאסר.

13. אשר לעונש המתאים, ב"כ הנאשם הדגיש את התסקיר החיובי של הנאשם ונסיבות חייו הלא פשוטים העולים מהתסקיר. עוד הדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה במעשיו. ב"כ הנאשם עתר להטיל את העונש המותנה של הנאשם מת"פ 5861-06-14 בחופף לכל עונש מאסר שיושת על הנאשם.

14. הנאשם הסתפק בדברי בא כוחו.

מתחם העונש ההולם

15. בהתאם לסעיף 40' לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

16. **הערכים המוגנים שנפגעו** כתוצאה מהעבירה בגינה הורשע הנאשם הם הגנה על בטחון המדינה ושלוש אזרחיה. על רקע המציאות הביטחונית באזורנו, דומה כי אין צורך להכביר מילים על חומרתה של העבירה הנדונה, בהיותה חותרת תחת ריבונותה של מדינת ישראל, תוך סיכון חיי אדם ובטחון המדינה בדרכי אלימות וטרור.

17. **בחינת נסיבות ביצוע העבירה** מלמדת כי לנאשם אין חלק דומיננטי ועיקרי בביצוע מעשה העבירה. במהלך שהותו של הנאשם בכלא יחד עם צובח, צובח היה זה ששיתף את הנאשם בכוונותיו וסיפר לנאשם כי הוא מתכנן לבצע פיגוע ושאל את הנאשם אם הוא מעוניין להצטרף אליו והנאשם הביע נכונות להצטרף אליו. לאחר ששוחזרו שניהם מהכלא, הם נפגשו וצובח פירט לנאשם את תכנונו לבצע פיגוע ירי נגד כוחות הביטחון בסמוך לקניון מלחה בירושלים באחד מימי חמישי אחר הצהריים, ומסר לנאשם כי יש ברשותו נשקים ותחמושת, וכן כי הוא מתכוון ללבוש מדיי חייל בזמן הפיגוע, על מנת שיוכל להיטמע בין החיילים. חלקו של הנאשם בקשר הוא לצלם באחד מימי חמישי אחר הצהריים, באזור קניון מלחה לצורך תכנון הפיגוע, והנאשם הביע נכונות להצטרף למעשים שמטרתם היא פגיעה בכוחות הביטחון. ודוק, הנאשם לא היה היוזם של הרעיון, והוא לא ביצע פעילות אקטיבית כלשהי במסגרת קשירת הקשר כאמור, חלקו הוא בצילום ולא בפעילות צבאית לוחמתית. התוכנית העבריינית נותרה בגדר רעיון ערטילאי גרידא, שכן לפי עובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הנאשם נעצר על ידי משטרת ישראל, בטרם הספיק לצלם את הצילומים בפועל, וכך זממו של הנאשם לא יצא לפועל, ועל כן חלקו של הנאשם קטן. יחד עם זאת, העובדה שזממו של הנאשם לא יצאה לפועל, איננה מפחיתה ממעשיו, שהרי הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו ומהתכנון שעוד החל, כאשר שהו יחדיו הנאשם וצובח בבית הכלא, אך הוא לא עשה זאת מיוזמתו, ותוכניתו סוכלה רק בעקבות מעצרו. אין ספק שמדובר במעשים חמורים, החומרה שבמעשיו של הנאשם טמונה בעצם הנכונות שהביע להצטרף לפעילות הפוגענית כנגד כוחות הביטחון והנזק הפוטנציאלי הרב שהיה גלום בה. יש להדגיש כי מעשים אלה בוצעו כאשר ברקע המציאות הביטחונית הקשה.

18. העונש המרבי הקבוע לצידה של העבירה הוא שבע שנות מאסר. יש קושי של ממש באיתור גזרי דין דומים על מנת לשקף את הענישה הנוהגת, שכן נדירים הם המקרים בהם הוגש כתב אישום בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ללא עבירות נוספות או נלוות, או מקרים בהם הנאשם לא נטל חלק פעיל בביצוע העבירה, וכן מקרים בהם הנאשם התעתד לצלם צילומים לצורך תכנון פיגוע ולא עסק בהקמת חוליה צבאית או איסוף אמצעי לחימה שתכליתם לפגוע בכוחות הביטחון. יחד עם זאת, ניתן להשוות במקרים אחרים, חמורים יותר בנסיבותיהם, בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (ראו והשוו למשל: ת"פ 282/08, ע"פ 7515/08, ע"פ 1272/13, תפ"ח 26637-09-13). יצוין כי העונשים שהוטלו בגזרי דין אלה הם במדרג חומרה גבוה, אך הם יכולים ללמד כי עניינו של הנאשם שנמצא במדרג חומרה נמוך ביחס אליהם.

19. יוער כי הפסיקה אותה הציגה המאשימה, איננה עוסקת במקרים הדומים למקרה זה, ועוסקת ברובה בקשירת קשר חמור בהרבה, בשילוב עבירות חמורות נוספות ולחלק מהנאשמים היה אף חלק פעיל בביצוע העבירה בשונה מהנדון בענייננו, כך שעניינם רחוק ביותר מעניינו של הנאשם שלפניי ולפיכך לא

ניתן לראות במתחמי הענישה שנקבעו במקרים אלו כמתחמים ראויים.

20. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע מ- 6 חודשי מאסר בפועל עד 20 חודשי מאסר בפועל.**

העונש המתאים

21. לצורך גזירת העונשים בגדרי המתחמים שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

22. **לקולא**, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן, ואת החיסכון בזמן שיפוטי יקר. כמו-כן, ניתן משקל לגילו הצעיר של הנאשם וכן לנסיבות חייו הלא פשוטים כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

23. **לחובת הנאשם** שקלתי את חומרת המעשה, את הסיכון הגלום בו ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפניו. זאת ועוד, יש לתת משקל של ממש לעברו הפלילי של הנאשם, שכן לנאשם הרשעה קודמת בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר והשתתפות בהתפרעות בגינן נידון הנאשם בין היתר ל- 10 חודשי מאסר בפועל. כן לנאשם הרשעה נוספת בעבירת ניסיון לתקיפת שוטר. כך שלנאשם עבר פלילי רלוונטי על אף גילו הצעיר יחסית. יתר על כן, הנאשם ביצע את העבירה נשוא התיק שלפניי, תוך כדי מאסרו והמשיך בה, זמן קצר בלבד לאחר שחרורו ממאסר. הנאשם ביצע את העבירה שעה שמאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, מכאן ניתן ללמוד על הצורך להגן על הציבור מפניו של הנאשם, וכן על הצורך בהרתעת הנאשם, שכן הנאשם אשר נדון בעבר לעונשי מאסר המשיך לבצע עבירות. התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם כאמור, איננו חיובי, הוא אינו בא בהמלצה טיפולית וקצין המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, של מאסר בפועל, לצד קנס ומאסר משמעותי מותנה, אשר יהווה עבור הנאשם עונש ברור, מרתיע ומציב גבולות. עוד אתחשב בכך שהנאשם שהה במעצר החל מיום 15.3.16 וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

24. אשר על כן לאחר ששקלתי את הנסיבות לקולא ולחומרה החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 13 חודשי מאסר מיום מעצרו, 15.03.16.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של 5 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 5861-06-14 (שלום ירושלים) תקופה זו תרוצה 3 חודשים במצטבר ו-חודשיים בחופף, כך שהנאשם ירצה סך הכל 16 חודשי מאסר מיום מעצרו, 15.3.16.

עמוד 5

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27 אוקטובר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.